

Филъ, на кого-то на руцѣ-те Памела бѣше останала, залюби до толко това момиче, що-то и умѣ-ать си да загуби. Памела обаче, безъ никакъ да ся преласти на ласкателни-те негови думи, и да ся вдаде на безразумна-та негова любовъ, доказа му съ благоразуміе колко е срамотно на него, голѣмаго болѣрина да ся покорн една сиромашка слугиня като пел да любн, и че, ако той не престани да ся мучи да повреди нейна-та честь, по добрѣ бѣ предпочела да умрѣ, нежели да му ся вдаде. И така Бонфилъ, като ся бѣше отчавль, рѣшило ся бѣше Памела при родители-те си въ село да иде. Но въ тойзи случай, ето че баща невнъ ненадейно дойде и той да вземе дщеря си, защото бѣше чуль че болярка-та бѣше умрѣла. Това обстоятелство вмѣсто да умножи болката Бонфилова, на противъ зарадова го; защото като ся разговори съ Памелинъ баща, и познв че